

Tűz védelem

ALAPÍTVÁ:1878-BAN

A MAGYAR TŰZOLTÓ SZÖVETSÉG FOLYÓIRATA

CXXVII. ÉVFOLYAM 9. SZÁM 2004. ÁRA: 260 Ft

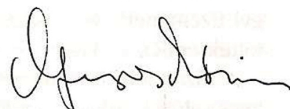
Tűzvédelem

Kedves Olvasóink!

Egy újság életében valójában öröm, ha dúskálnak a cikkekben, bőven van miből válogatni. Most mégis sajnálom, hogy egy csomó írás kimarad ebből a lapszámból. Hiszen fontos, hogy most számoljunk be az Önkéntes és Létesítményi Tűzoltók VIII. Országos Konferenciájáról, amit dicséretesen igen jól szerveztek meg az idén Hajdúszoboszlón a helybéliek. Szívesen beszámoltunk volna számos újdonságról, amit különböző sajtótájékoztatókon mutattak be gyártók és forgalmazók. Jó lett volna most szólni a BM OKF és a Vám- és Pénzügyőrség megerősített és kibővített együttműködési megállapodásának aláírásáról. Már két hónapja adósok vagyunk Bács-Kiskun megye bemutatkozásával, hiszen az ottaniak meghívtak, meséltek az életükről, számos kitűnő fotót adtak felhasználásra. Tartozunk még sok olvasónk beküldött kisebb-nagyobb írásának megjelentetésével, amiből bárki okulhat. Apropos! Azért sikerült néhány régi időkre emlékeztető "dolgozatot" megmutatni, egyrészt, hogy más is bátorságot kapjon az íráshoz, másrészt eldicsekedni, hogy sokan komolyan vették a felkérést, hogy írjanak a mikrokörnyezetükben élő tűzoltók, egyesületek, tűzörségek életéről, érdekességekről. Így kapott helyet az egyházasfalui, a hosszúperesztegi beszámoló, vagy éppen a szüret utáni idők mián a Mustgázról szóló írás. Egyéb olvasnivalóról is gondoskodtunk, hiszen a Régi tüzek halványuló fénye, az Étekfogó vagy a kis mese, A monori árokperti kismánó s természetesen a sport beszámoló talán többeknek szerez kellemes perceket.

A szerkesztőség nevében, munkájukat tisztelve szeretettel üdvözli Önöket:

Nyerges Mária

Tűzvédelem az MTSZ folyóirata

Kiadja a Magyar Tűzoltó Szövetség • 1133 Budapest, Visegrádi u. 116.

Felelős kiadó: Pintér József, a Magyar Tűzoltó Szövetség (MTSZ) elnöke

Főszerkesztő: Nyerges Mária • e-mail: nyergesmaria@galery.hu

Terjeszti: BM Kiadó, Nemzeti Hírlap-kereskedelmi Rt. • Előfizethető: BM Duna Palotánál és a Kiadónál

Pénzforgalmi jelzőszám (átutaláshoz): MNB 1002-3002-01709805-00000000

Előfizetés egy évre: 3120 Forint • Előfizetési és terjesztési ügyek: Szabó Kálmánné

Levelezési cím: 1903 Budapest, Pf.: 314.

Megjelenik minden hónap 15-ig. A kéziratok leadása előző hónap 20-ig

HU ISSN 0230-1415

Széchenyi az iskolánkban

Érdekes találkozás helyszíne volt 2004. szeptember 15-én a Katasztrófavédelmi Oktatási Központ: Dr. Bleszity János tűzoltó vezérőrnagy meghívására intézményünkbe látogatott a „legnagyobb magyar” leszámozottja, a magyar tűzoltóság megalapítójának, gróf Széchenyi Ödönnek az unokája.

Széchenyi Géza felesége és kislánya társaságában érkezett. A kölcsönös bemutatkozás után az Igazgató úr tájékoztatta a vendégeket iskolánk múltjáról, jelenéről, majd megtekintették a képzéstörténeti gyűjteményt, ahol meghatározó jelenetnek lehettünk szemtanúi: A terembe lépve felesége így szólt hozzá: – *Nézd Géza, a nagypapi!* És Széchenyi Géza meghatódva nézte sokat emlegetett nagyapja tűzoltó egyenruhás fotóját. Csak most tudatosult benne, hogy hol is van!

Arcán látszott, hogy pereg lelki szemei előtt nagyapja kalandos élete. Később kérdésekre válaszolva elmondta, hogy sokat hallott édesapjától a tűzoltó nagypapáról, akit hazánkban is és Törökországban is a szervezett tűzoltóság megalapítójaként tisztelnek. Elmondása szerint bár Németországban született és ott is élt, úgy érzi, ő mégis magyar. Már felnőtt fejjel, az 1970-es években járt először ősei szülőföldjén. A 80-as években már fia révén részt vesz a Mainz-Párizs közötti hajóúton, amit a száz évvel korábban nagyapja Pest és Párizs között tett útja emlékére szerveznek. Ott Párizsban a fogadáson, a magyar himnusz könnyes szemmel hallgatva határozza el, hogy Széchenyiként Magyarországon akar élni. Egyre többet jár

„haza”, majd 1997-ben végleg itthon marad. Építész-tervezőként dolgozik. Kevés szabadidejét igyekszik jól beosztani.

„Azért is jöttem Magyarországra haza, hogy lehetőségeimhez mérten ápoljam nagyapám emlékét. Sok, számmal még ismeretlen ember sokat tesz önként azért, hogy nagyapám emléke ne halványuljon. Én pedig, mint gróf Széchenyi Ödön unokája nem is tehetek mást, ápolni fogom én is nagyapám örökségét.

Ez a kötelességem.”

Hamar bizonyította, hogy komolyan gondolja azt, amit az iskolánkban mondott: a hét végén újra találkoztunk. Természetesen megint „tűzoltós” összejövetelen. Európa egyetlen akkreditált tűzoltó múzeumában, a X. kerületi Tűzoltómúzeum nyílt napján. Itt ismét meglepetés érte: kipróbálhatta azt a tűzoltó fecskendőt, amit nagyapja vett a pesti tűzoltóság megalapításakor.

A tárlatot járva megjegyezte, hogy szívet melengető érzés látni azt, hogy mennyire becsben tartják a múltat, azon belül pedig a nagypapa emlékét.

Széchenyi Géza büszke magyarságára, büszke nevére, de még jobban arra, hogy immár a tűzoltók nagy családjához tartozik. Bízik abban, hogy nagyapjához hasonlóan ő is tehet még valamit a magyar tűzoltókért, hiszen a neve is erre kötelezi.

Komjáthy László
tűzoltó őrnagy

gróf Széchenyi Ödön

A Széchenyi család az iskola udvarán, jobbszáron Dr. Bleszity János vezérőrnagy a KOK igazgatója, balszáron a cikk írója